

มยุรี ทั้งวัฒนโทัย

ผู้พัฒนาแบรนด์..ตราผึ้ง ผลิตภัณฑ์คอนกรีต รายแรกของไทย

ปูนตราผึ้งดำเนินกิจการมาทุกวันนี้ เพราะเราสร้าง "ครอบครัวผึ้ง" พนักงานทุกคนมีจิตสำนึกที่จะทำเพื่อองค์กร มุ่งมั่นพัฒนา คิดใหม่ ทำใหม่ ต่อสู้กับตนเองตลอดเวลา

"ปูนตราผึ้ง" เป็นหนึ่งในแบรนด์ของปูนสำเร็จรูป เป็นที่ยอมรับในวงการก่อสร้างเมืองไทยมามากกว่า 20 ปี เริ่มต้นจากการเป็นผู้ผลิตเคมีภัณฑ์ต่างๆ จนสามารถแตกไลน์มาเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายปูนสำเร็จรูปและเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง ภายใต้ชื่อ บริษัท ยูนิบาว (ประเทศไทย) จำกัด

นั่นคือคำบอกเล่าของคุณมยุรี ทั้งวัฒนโทัย กรรมการบริหาร พูดด้วยความภูมิใจว่า "แม้บริษัท จะเป็นองค์กรขนาดกลาง แต่คนในวงการรู้จักดี และยอมรับในความเป็นมาตรฐาน จำเป็นต้องมีความเหมือน คือคุณภาพสินค้าและการผลิตต้องได้มาตรฐานที่เทียบเท่าหรือดีกว่าที่ลูกค้าต้องการ ส่วนความต่างคือ ต้องให้อะไรที่มากกว่า เช่น มีความหลากหลายของปูนสำเร็จรูปมากกว่า 40 ชนิด ที่พัฒนาให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า บริษัท เป็นผู้ผลิตคอนกรีตทุกรายแรกในประเทศไทย ที่มี หิน+ปูน+ทรายและเคมี อยู่ภายในถุง สามารถผสมน้ำใช้ได้ทันที โดยมีกำลังอัดแตกต่างไปตามการใช้งาน โดยมีบริษัทผู้รับเหมาระดับชั้นนำเลือกใช้

"คอนกรีตถุง ตราผึ้ง" มากกว่า 2,000 โครงการ เพราะใช้ง่าย แข็งแรงเช่นเดียวกับคอนกรีตผสมเสร็จ สามารถควบคุมคุณภาพ และงบประมาณได้ที่สำคัญ คือ สะดวกในการจัดซื้อและการบริหาร มีจุดได้เปรียบในเรื่องของประสิทธิภาพการให้บริการ มีความพร้อมและความยืดหยุ่นตลอดเวลา

ปูนตราผึ้ง เติบโตมากกว่าอัตราค่าเฉลี่ยของตลาดก่อสร้างมาตลอด บางปีตลาดจะโตในภาครัฐเป็นหลัก แต่บางปีก็โตในภาคเอกชน แต่สามารถควบคุมการเติบโตของตัวเอง... เพื่อให้เป็นการเติบโตแบบมั่นคง เชื่อมั่นว่าราคาไม่ใช่กุญแจในการแข่งขันอย่างเดียว ต้องสื่อสารให้ลูกค้าเข้าใจถึง ปัจจัยหลายอย่างที่มีผลกระทบต่องานก่อสร้าง เช่น จัดซื้อไม่ใช่คนใช้สินค้า แต่ควบคุมราคา คนใช้สินค้าต้องการคุณภาพ แต่ไม่ได้ควบคุมราคา โดยทั่วไปคุณภาพปูนจะถูกควบคุมด้วยมาตรฐานการผลิต หรือ มอก. อยู่แล้ว แต่ลักษณะของการใช้ปูนสำเร็จรูป คือความคล่องตัวของการปรับเปลี่ยนลักษณะและขั้นตอนการใช้งานตามหน้างาน ซึ่งจะมีผลต่อเนื่องในระยะยาว ฉะนั้นคุณภาพสินค้า การใช้งาน การบริการ ควรเป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจใช้สินค้าด้วยจุดแข็งของปูนตราผึ้ง อีกอย่างก็คือ การบริการที่รวดเร็ว การส่งและการส่งสินค้าเร่งด่วนให้ทันต่อความต้องการของหน้างาน

ปูนตราผึ้งดำเนินกิจการจากอดีตจนถึงทุกวันนี้ เพราะเราสร้าง "ครอบครัวผึ้ง" พนักงานทุกคนมีจิตสำนึกที่จะทำเพื่อองค์กร มุ่งมั่นพัฒนาตัวเองเพื่อสิ่งที่ดีกว่า ทุกปีจะมีการประชุมลูกจิตสำนึกให้ทุกคนลุกขึ้นมาเปลี่ยนแปลงตัวเอง คิดใหม่ ทำใหม่ อย่าทำเหมือนเดิม เพราะผลลัพธ์ที่ได้ จะได้แค่ เหมือนเดิม หรือแย่ลง ความท้าทายของผู้บริหารองค์กรระดับกลางคือ การทำให้องค์กรเติบโตอย่างต่อเนื่อง ต้องทำให้ไม่มีใครหยุดนิ่ง ขอให้ทุกคนแข่งกับตัวเอง ทำวันนี้ให้ดีที่สุด

เรื่องการตอบรับการเป็นอาเซียน /AEC อาจจะเหมือนกับตาม 2 คม การเปิดตลาดให้กว้างก็คือ การขยายตลาดก่อสร้างให้ใหญ่ขึ้น ความต้องการวัสดุต่างๆ จะมากขึ้น ซึ่งเป็นผลดีกับตลาดโดยรวม แต่องค์กรขนาดกลางอย่างปูนตราผึ้ง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องยกระดับขีดความสามารถของบุคลากร ต้องพัฒนาตัวเองให้เก่งขึ้น รอบรู้ และเชี่ยวชาญไม่ใช่แค่มุกกว้าง แต่ต้องรู้เชิงลึก เรียกว่ามีความสามารถทั้ง เก่ง เร็ว ดี เรายังเชื่อในเรื่องของคุณภาพสินค้าและการใช้งานที่เป็นพื้นฐานหลักของการก่อสร้าง สิ่งเพิ่มเติมคือในส่วนของการบริการและเทคโนโลยี "วันนี้ปูนตราผึ้งมีแผนบริการทีมงานช่างและระบบพ่นปูนฉาบ ที่ช่วยให้ผู้รับเหมามีความสามารถเพิ่มคุณภาพงานฉาบได้ดีและรวดเร็วขึ้น เจ้าของโครงการเปิดการขายโครงการได้เร็วขึ้น สินค้าก็ถูกใช้งานได้อย่าง

ถูกต้อง ควบคุมคุณภาพได้ 100% เป็นลักษณะ win-win-win ด้วยกันทุกฝ่าย

แต่ความท้าทายจะอยู่ที่บุคคลากรโดยเฉพาะระดับกลางและระดับล่าง เช่นวิศวกร โพรแมน และช่างแรงงานไทย จะพัฒนาศักยภาพ ทักษะฝีมือและความเชี่ยวชาญให้ได้แค่ไหน ปัจจุบันนี้ความเป็นคนไทยคือ มีความสามารถ แต่ส่วนมากชอบทำแบบง่ายๆ ทำให้เสร็จก็พอ ทำให้งานออกมาคุณภาพยังไม่ได้มาตรฐาน สิ่งที่ต้องปรับปรุงคือ ความรับผิดชอบและความขยันในสิ่งที่ตัวเองทำอยู่ แต่ถ้าแรงงานต่างชาติ ทุกกระดับชั้นหลังไหลเข้ามาเป็นทางเลือกเมื่อไร คนไทยอาจเป็นทางเลือกสุดท้ายของทางเลือกทั้งหมด เชื่อว่าความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้ก็คือ ตัวบุคคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องมุ่งมั่น และจริงจังต่ออาชีพ ต่อหน้าที่ที่ตัวเองรับผิดชอบอยู่และต่อเพื่อนร่วมงานให้ดีที่สุด องค์กรก็จะสามารถก้าวข้ามอุปสรรคและสู้กับภาวะการณ์แข่งขันได้ทุกรูปแบบ

งานก่อสร้างไม่ใช่แค่สร้างสิ่งก่อสร้าง แต่หมายถึงชีวิตของคนทำงานและคนใช้งานกับสิ่งก่อสร้างนั้นๆ คนก่อสร้างอาจจะไม่ได้รวย และไม่ได้ใช้งาน และคนใช้งานจะรู้น้อยกว่าคนทำ คนทำงานควรมีจิตวิญญาณในความรับผิดชอบต่องานของตัวเอง และต่อส่วนรวม มีความอยากที่จะทำงานให้ดีขึ้นสะท้อนมาจากภายใน ไม่ต้องมีใครมาบังคับ เหมือนที่ฝรั่งใช้คำว่า มี "Passion" ในงานที่ทำอยู่